

7) I hvilket omfang kan medlemsstaternes domstole anvende Domstolens fortolkning af Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 i forbindelse med sag C-249/10 P, Brosmann, og sag C-247/10 P, Zhejiang Aokang, med henblik på at fastslå, at told ikke var skyldig efter lovgivningen, jf. EF-toldkodeksens artikel 236 [Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽³⁾], for virksomheder, der som appellanterne i Brosmann-dommen og Zhejiang Aokang-dommen ikke indgik i stikprøven, men som indgav anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, som ikke blev undersøgt?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5.10.2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā apgabaltiesa (Letland) den 13. december 2013 — VAS »Ceļu satiksmes drošības direkcija« og Latvijas Republikas Satiksmes ministrija mod Kaspars Nīmanis

(Sag C-664/13)

(2014/C 71/15)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: VAS »Ceļu satiksmes drošības direkcija« og Latvijas Republikas Satiksmes ministrija

Sagsøgt: Kaspars Nīmanis

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF ⁽¹⁾ af 20. december 2006 om kørekort, sammenholdt med første punktum i 2. betragtning til direktivet, fortolkes således, at de er til hinder for en ordning i en medlemsstat, hvorefter det eneste bevismiddel, hvorved en person kan godtgøre at have sædvanlig bopæl i den pågældende medlemsstat (Letland), er den af vedkommende foretagne bopælsanmeldelse? »Bopælsanmeldelse« skal forstås som en persons pligt til i henhold til national ret at lade sig registrere i et statsligt folkeregister,

således at det er muligt at komme i kontakt med personen på den anmeldte adresse i forbindelse med vedkommendes retsforhold til staten og de lokale myndigheder.

⁽¹⁾ EUT L 403, s. 18.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 17. december 2013 — VĮ »Indėlių ir investicijų draudimas« og Virgilijus Vidutis Nemaniūnas mod Vitoldas Guliavičius og AB bankas »Snoras« under konkurs

(Sag C-671/13)

(2014/C 71/16)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter: VĮ »Indėlių ir investicijų draudimas« og Virgilijus Vidutis Nemaniūnas

Andre procesdeltagere: Vitoldas Guliavičius og AB bankas »Snoras« under konkurs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 7, stk. 2, i direktiv 94/19 ⁽¹⁾, sammenholdt med punkt 12 i bilag I hertil, fortolkes således, at såfremt en medlemsstat fastsætter bestemmelse om, at de indskydere, der er indehavere af værdipapirer (indskudsbeviser) udstedt af et kreditinstitut, ikke er omfattet af en garantiordnings dækning, omfatter denne udelukkelse kun de indskudsbeviser, der har (udviser) samtlige de egenskaber, der kendetegner et finansielt instrument i henhold til direktiv 2004/39 ⁽²⁾ (når der samtidig henses til eksistensen af andre EU-retsakter, eksempelvis Den Europæiske Centralbanks forordning 25/2009), herunder omsætningsmuligheden på sekundære markeder?
- 2) Såfremt den berørte medlemsstat vælger at gennemføre direktiv 94/19 og direktiv 97/9 ⁽³⁾ i den nationale ret således, at garantiordningen for indskydere og investorer fastsættes i den samme retsakt (den samme lov), kan artikel 7, stk. 2, i direktiv 94/19 og punkt 12 i bilag I til direktiv 94/19 sammenholdt med artikel 2, stk. 2, i direktiv 97/9 og under hensyn til artikel 2, stk. 3, i direktiv 97/9 da indebære, at indehavere af indskudsbeviser og obligationer ikke er dækket af nogen af (garanti)ordningerne som omhandlet i de nævnte direktiver?